

lovgivningen, og at det er indikatorer på, at man kan gå efter Hizb-ut-Tahrir efter § 78 i grundloven. Altså, man kan ikke både bruge argumentet, når det er belejligt for én, og være imod det, når det så er ubelejligt for én. Enten tæller argumentet, eller også gør det ikke, og det må også gælde for hr. Peter Skaarup.

Derfor synes jeg bare, at vi kan konkludere, at det er fornuftigt, at et bredt flertal i Folketinget afventer Rigsadvokatens undersøgelse, og at vi ikke går ind og laver dobbelte standarder mellem de domme, medlemmer af Dansk Folkeparti har fået efter straffelovens § 266 b, og de domme, som Hizb-ut-Tahrirs medlemmer har fået efter § 266 b. Der er den samme straffelov, ligegyldig hvilken religion man har, ligegyldig hvilken hudfarve man har, ligegyldig hvilken politisk bevægelse man tilhører. Sådan er det i et sandt demokrati, som det danske heldigvis er.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja tak, så kom vi vist til vejs ende med korte bemærkninger og spørgsmål. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, kan vi gå til afstemning.

Kl. 15:01

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der stemmes om forslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 17 (DF), imod stemte: 87 (V, S, SF, KF, EL), hverken for eller imod stemte: 5 (RV, NY).

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Så skal jeg lige henstille til, at ordførere, der vil have ordet, kommer op til ordførerbordet, når dagsordenpunktet indledes. Kun derved kan vi få et overblik over, hvor lang debatten kommer til at blive, så vi eventuelt kan få slukket for A'et for afstemning, hvis det trækker ud med ordførerdebatten. Så det vil jeg henstille til at ordførerne gør resten af dagen.

Det næste punkt på dagsordenen er:

24) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 120:

Forslag til folketingsbeslutning om en obligatorisk standardiseret næringsdeklaration på fødevarer.

Af Bente Dahl (RV), Bjarne Laustsen (S), Jørn Dohrmann (DF), Pia Olsen Dyhr (SF) og Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 11.04.2008. 1. behandling 08.05.2008. Betænkning 28.05.2008).

Kl. 15:03

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 15:03

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der stemmes om forslagets endelige vedtagelse, og afstemningen starter nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 112 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, NY), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er vedtaget og vil nu blive sendt til fødevarerministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

25) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 112:

Forslag til folketingsbeslutning om en henstilling til indvandrere om ikke at bære tørklæder i folkeskolen.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 15.04.2008. 1. behandling 20.05.2008. Betænkning 03.06.2008).

Kl. 15:04

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:04

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Selv om vi havde en grundig diskussion af dette forslag ved førstebehandlingen, skal det naturligvis ikke afholde os fra at tage ordet en gang til.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det for Dansk Folkeparti er væsentligt at vise befolkningen, at vi som det eneste parti ikke vakler i kultur- og værdikampen. Derimod må man sige, at Folketingets øvrige partier på dette område har en massiv slingrekurs, som kun kan give politikerlede i befolkningen. Her tænker jeg i høj grad på Venstre, Konservative, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet. Her er der ganske enkelt ikke en klar partilinje på spørgsmålet om tørklæder.

Det er beklageligt, for det er en væsentlig og principiel debat, som stiller Folketinget, danskerne og samfundet over for en række moralske spørgsmål af national interesse. Egentlig beder vi bare om en klar stillingtagen fra de førnævnte partier. Enhedslisten og Det Radikale Venstre ved vi hvor vi har, de står på tørklædernes og sharialovens side, de vil ikke have integration på danske præmisser, men på islamiske præmisser.

Men hvad mener de øvrige partier? Det er der stor usikkerhed om, og derfor tager jeg ordet ved andenbehandlingen.

Hr. Villy Søvndal sagde f.eks. forleden i forbindelse med grundlovsdag: For mig personligt signalerer tørklædet ikke ligestilling. Det sagde hr. Villy Søvndal, men vil han gøre noget ved det? Nej, åbenbart ikke. Da hr. Villy Søvndal på sin blog i foråret gik til angreb på den ekstreme muslimske organisation Hizb-ut-Tahrir og kaldte dem for mørkemænd og sagde, at de kunne gå ad helvede til, tænkte folk, at nu sker der noget. Men nej, der skete ingenting. Ikke engang et forbud kan SF støtte, og det er pinligt for hr. Villy Søvndal og for Socialistisk Folkeparti. Ord og ingen handling kan danskerne ikke bruge til noget.

SF's ordfører, fru Pernille Vigsø Bagge, sagde ved første behandling: »Folk går med tørklæde af mange forskellige årsager, men helt sikkert er det, at for de grupper, hvor tørklædet er udtryk for en reaktionær religiøsitet, er svaret ikke forbud, men integration, integration, integration.«

Men hvad er egentlig SF's definition på integration, hvad mener SF er udtryk for god integration? Er tørklædet udtryk for, at det ifølge SF

går godt, og hvis ikke, hvad vil man så gøre ved det? Svaret kender vi alt for godt: ingenting.

Men det vil selvfølgelig ikke være retfærdigt kun at kritisere Socialistisk Folkeparti. Venstres ordfører, fru Karen Ellemann, sagde ved førstebehandlingen: »Om vi er kronragede eller har hanekam, bærer smykker med kors eller dødningshovede, går med hotpants eller jakkesæt, sandaler eller moonboots, tørklæde eller kasket, må vi heldigvis selv bestemme.«

Men må en juridisk dommer også selv bestemme det, eller er det ikke sådan, at regeringen her gerne vil lovgive? Det giver ingen mening, og det giver slet ingen mening at sammenligne hotpants eller jakkesæt med shariatørklædet. Det gamle motto, Venstre ved man hvor man har, er ubrugeligt den dag i dag. Venstre aner ikke, hvad Venstre mener, og det er kritiserbart, når man tager i betragtning, at danskerne bør kunne forvente klare signaler fra det største regeringsparti. Så Venstre bør finde ud af, hvad Venstre vil.

Den konservative ordfører, hr. Knud Kristensen, sagde ved første behandling: »Vi har religionsfrihed i Danmark, og det er meget vigtigt, at vi respekterer det. Derfor skal vi heller ikke fra Folketingets side bestemme, om private mennesker går klædt på den ene måde eller på den anden måde; en måde, som for dem har religiøs betydning.«

Men hvad er det så egentlig, De Konservative og regeringen vil gennemføre for juridiske dommere? Er det ikke præcis det, som den konservative ordfører advarede imod ved førstebehandlingen? Det er meget forvirrende, og desværre ved rigtig mange partier og politikere ikke, hvad de skal mene. Jo, det ved de jo nok, men de tør ikke for alvor stå ved det, og det er pinligt for folkestyret.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Leif Lahn Jensen, sagde ved førstebehandlingen: »Jeg ved ikke, om vi bliver forargede over at se et barn med tørklæde. Jeg vil sige, at min egen datter faktisk er yndig med tørklædet på hovedet, når vi prøver på at beskytte hende mod solen, men det ville forarge os, hvis hun skulle være tvunget til det. Det kan forarge nogle af os, når vi ser små piger i en alder af 6 år pakket fuldstændig ind, hvis vi mener, de er tvunget til det. Så mener vi, at religionen bruges til at undertrykke, at den bruges til at tage friheden fra pigerne, og det er vi selvfølgelig imod.« Den socialdemokratiske ordfører fortsætter ved førstebehandlingen: »Hvis en skole havde problemer

med elevernes beklædning, det kunne være mærkevarer, nedringede bluser, tørklæder, da jeg var lokalpolitiker, så ville jeg bede dem om at løse det via dialog. Hvis ikke de kunne det, ville jeg selv gå ind i dialogen...« Det er jo en handlingens mand, der taler her. Igen må man spørge: Hvad er det for noget gennemført sludder?

Socialdemokraterne vil som de andre partier – forstår jeg – snakke sig fra det hele. Men hvad nu, hvis ikke man kan snakke sig fra det? Hvad nu, hvis – og det forekommer jo – forældre tvinger deres børn ind i underkastelse og undertrykkelse via tørklædet, hvad så, hvad gør Socialdemokraterne så? Igen ord og ingen handling.

Socialdemokraterne mente også ved førstebehandling, at vi i Dansk Folkeparti skulle være muslimforskrækkede. Men det må jo give Socialdemokraterne en dårlig smag i munden, for i så fald må Socialdemokraterne jo også mene, at den socialdemokratiske integrationsordfører, hr. Henrik Dam Kristensen, er muslimforskrækket. Han har jo bakket op om et lignende forslag, der blev fremsat i Svendborg Byråd. Han har i hvert fald givet det indtryk til en del journalister – og det er jo også blevet skitseret i Kristeligt Dagblad – at der skulle være flertal i Folketinget for det forslag, som er fremsat lokalt i Svendborg, og som nu er fremsat af Dansk Folkeparti her i Folketinget.

Så hvad mener Socialdemokratiet egentlig? Har slapperne vundet fløjkrigen i Socialdemokratiet? Er det overhovedet den socialdemokratiske integrationsordfører, der tegner partiets linje i integrationssspørgsmål? Måske fru Helle Thorning-Schmidt kan give et klart svar på det. Kan hun ikke det, er det jo sådan set også svar i sig selv.

I Dansk Folkeparti har vi desværre noteret os, at der ikke ved førstebehandling var opbakning til forslaget. Ikke desto mindre mener vi, at forslaget bør komme til afstemning, da flere folketingspolitikere ved flere lejligheder har udtrykt skepsis over for tørklædet samt udtrykt støtte til et lignende forslag i Svendborg Byråd. Ydermere finder vi, at Folketingets partier bør have mulighed for at genoverveje konsekvenserne af et eventuelt nej ved andenbehandlingen, herunder om, hvorvidt et flertal fortsat vil acceptere tørklædet og undertrykkelse i den danske folkeskole. Det er jo et stort og forholdsvis afgørende valg. Tørklædet repræsenterer undertrykkelse af kvinder og hæmmer en fornuftig integrationsproces. Det bør stå klart for logisk tænkende mennesker.

På den baggrund bør de øvrige partier i Folketinget tilkendegive, om de anerkender de førnævnte problemstillinger, ligesom de politikere, der i pressen har udtrykt opbakning til en lignende forslag fra Svendborg Byråd, skal have mulighed for at stå ved deres ord over for vælgerne. Vi mener på den baggrund, at en anden og sidste behandling af forslaget er nødvendig for den videre drøftelse på skole- og integrationsområdet. Danskerne skal vide, hvem de kan stole på i Folketinget, og når partiledere og politikere fra andre partier udtaler sig i debatten, ved vi nu, om de blot tør sige det, de gør i pressen, eller om de også tør stå ved det i Folketingssalen, hvor det virkelig kan batte noget, og hvor vi rent faktisk kan gøre en forskel.

Uanset om dette forslag bliver vedtaget eller ej – og det gør det nok ikke – så lad os fremover, uanset politisk uenighed, være enige om at føre en debat, der ikke forplumres, ved at forskellige ordførere sammenligner tørklæder og det, som tørklæder repræsenterer, med moonboots, hotpants og jakkesæt. Det er ganske enkelt latterligt.

Hvis det virkelig er Venstres holdning og Socialdemokratiets holdning, afslører det en afgrundsdyb uvidenhed, som må få det til at løbe koldt ned ad ryggen på almindelige danskere. Uanset om man er for et forbud eller ej eller i det her tilfælde en henstilling, og uanset at man ikke kan finde ud af, hvad man skal mene om sagen fra sag til sag, burde det være muligt at være enige om, at tørklædet ikke fremmer en god integration, men rent faktisk gør det modsatte. Vi burde også kunne være enige om, at tørklædet repræsenterer en lovreligion, hvilket hverken hotpants eller moonpants kan siges at gøre, medmindre jeg helt har misforstået noget.

På den baggrund opfordrer jeg Folketinget til at genoverveje deres modstand mod Dansk Folkepartis beslutningsforslag og gøre, som statsministeren har sagt, nemlig at sikre, at religion skal fylde mindre i det offentlige rum. Er Folketinget enig med landets statsministre, bør man selvfølgelig kunne støtte forslaget. Nu er der efterhånden ved udvikle sig en tradition i regeringspartierne for, at en minister siger en ting, og en anden minister siger noget andet.

Så kan jeg i øvrigt også oplyse, at Dansk Folkeparti efter sommeren vil fremsætte et lignende forslag i en række kommuner, og så må vi se, om man kan stå ved sine udtalelser til pressen lokalt, når nu man ikke kan gøre det i Folketinget. Det skal være ordene.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Er der flere, der ønsker ordet?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 15:12

sammen ting, som er gennemført, fordi man har haft det klare ønske, at Post Danmark skulle gå fra at være en dårlig forretning til at være en god forretning.

Afstemning

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der stemmes om forslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

Kl. 15:12

Det er jo lykkedes at gøre Post Danmark til en god forretning. I dag giver den virksomhed et godt overskud til glæde for den danske statskasse og til glæde for den multinationale kapitalfond, som har købt en del af aktierne. Det er imidlertid ikke kun de planlagte negative konsekvenser, vi har set, vi har også set, hvordan den måde, hvorpå man presser medarbejderne, personalet, har ført til en flugt til fra virksomheden, har ført til, at Post Danmark har meget svært ved at have de medarbejdere, man har brug for, når man skal sikre sig, at man kan leve op til det, som man lover.

For stemte: 17 (DF), imod stemte: 93 (V, S, SF, KF, RV, EL og NY), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Derfor har vi også i de seneste uger kunnet se den ene historie efter den anden komme frem om, at Post Danmark har mere eller mindre officielle lister over områder, hvor man ikke deler post ud, fordi man satser på, at man nok alligevel lige kan klare at holde gennemsnittet, sådan at man lever op til de krav, der er gennemsnitligt, men til gengæld organiserer en mindre udbringning i områder, også med henvisning til, at man ikke har medarbejdere nok.

Det næste punkt på dagsordenen er:

26) 2. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov om Post Danmark A/S. (Selskabskonstruktion vedrørende Post Danmark A/S og Posten AB).

Af transportministeren (Carina Christensen).

(Fremsættelse 30.04.2008. 1. behandling 13.05.2008. Betænkning 03.06.2008).

Kl. 15:13

Forklaringen på den del af det er jo også, at det i dag klart er formuleret som Post Danmarks vigtigste formål at blive en virksomhed, der kan tjene penge, sådan at der kan sælges yderligere aktier ud af Post Danmark til fordel for statskassen.

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Per Clausen.

Kl. 15:13

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Posten i Danmark er jo en sag, der tales meget om blandt befolkningen. Det er jo et mønstreksempel på, hvordan det går, når man erstatter ønsket om at have en god offentlig service til befolkningen med et firma, hvis formål er at tjene penge. Det, vi jo har kunnet konstatere de senere år, når det handler om post i Danmark, er en lang stribe af forringelser, hvoraf nogle er besluttet, planlagt og prioriteret og andre bare er en naturlig konsekvens af, at det vigtigste for Post Danmark nu er at tjene penge.

Først var der den lange række af forringelser, som man har gennemført, som handler om at lukke posthuse, forringe udbringningen, gøre det vanskeligere at komme af med sine breve, alt

Oprindeligt fik vi at vide, at liberaliseringen af postvæsenet i EU ville føre til konkurrence og heraf følgende forbedret kvalitet. I dag kan vi så konstatere, at den del af liberaliseringsprocessen, som indtil nu er gennemført, og den del, der handler om udsalg af Post Danmark, har ført til dårligere kvalitet. Det er så baggrunden for, at Enhedslisten har været med til at stille et ændringsforslag til det lovforslag, vi behandler i dag, et lovforslag, som vil betyde, at der skal sælges yderligere aktier til den her multinationale koncern, som i dag ejer en ikke uvæsentlig del af Post Danmark.

Det er helt klart Enhedslistens opfattelse, at vi burde benytte os af den kendsgerning, at det i løbet af 2 år bliver sådan, at den danske stat vil have mulighed for at købe sine aktier tilbage, hvis vi ikke tilbyder CVC, som den her kapitalfond jo hedder, ekstra aktier, og dem bør vi bruge til at sikre, at den danske stat igen får kontrollen med Post Danmark og postvæsenet i Dan-